

2023.12.25 Karóacsony első nap magyar

Köszöntés: Jn1,14: Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.

Olvasmány: Mt2,1-18 Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idején, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, 2 és ezt kérdezték: Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt. 3 Amikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet. 4 Összehívott minden főpapot és a nép írástudóit, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak. 5 Azok ezt mondták neki: A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta: 6 „Te pedig, Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legkisebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legeltetni fogja népemet, Izráelt.” Mik 5,1-3

7 Ekkor Heródes titokban hívatta a bölcseket, és gondosan kikérdezte őket, hogy mikor jelent meg a csillag, 8 majd elküldte őket Betlehembe, és ezt mondta: Menjetek el, és kérdezősködjétek a gyermek felől; mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és imádjam őt!

9 Miután meghallgatták a királyt, elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak napkeleten, előttük ment mindaddig, amíg odaérve meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt. 10 Amikor ezt látták, igen nagy volt az örömük. 11 Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. 12 Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.

13 Miután elmentek, íme, az Úr angyala megjelent Józsefnek álmában, és így szólt: Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját, menekülj Egyiptomba, és maradj ott, amíg nem szólok neked, mert Heródes halálra fogja kerestetni a gyermeket. 14 Ő pedig felkelt, vette a gyermeket és anyját még éjnek idején, és elment Egyiptomba. 15 Ott volt Heródes haláláig, hogy beteljesedjék az, amit az Úr mondott a próféta által: „Egyiptomból hívtam el a fiamat.” Hós 11,1

16 Amikor Heródes látta, hogy a bölcsek túljártak az eszén, nagy haragra lobbant, elküldte embereit, és megöletett Betlehemben és annak egész környékén minden kétesztendő és ennél fiatalabb fiúgyermeket ahhoz az időhöz mérten, melyet a bölcsektől megtudott. 17 Ekkor teljesedett be az, amit Jeremiás prófétált: 18 „Hang

hallatszott Rámában, nagy sírás és jajgatás. Ráhel siratta gyermekeit, és nem akart megvigasztalódni, hogy már nincsenek.” Jer 31,15

Alapige: 1Ján3,1-3 Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk. Azért nem ismer minket a világ, mert nem ismerte meg őt. Jn 1,12 2 Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlónak leszünk hozzá, mert olyannak fogjuk őt látni, amilyen valójában. Kol 3,4; 2Kor 3,18 3 Ezért aki így reménykedik benne, megtisztítja magát, mint ahogyan ő is tiszta.

Kedves Testvérek!

Gyerekek lenni. A karácsonyi történetben meg sem szólal, csak megszületik, mégis Ő van a középpontban. A gyermek Jézus Krisztus. Tiszteletüket teszik nála a napkeleti bölcsek, a pásztorok. Rossz körülmények között érkezik meg ebbe a világba, s mindemellett Heródes meg is akarja öletni, mert félti tőle a hatalmát. Nos van ilyen gyermeki élet is. Embert próbáló, gyötrelmes.

Ma is találkozunk ilyen gyermeki sorsokkal, ahol külső vagy belső körülmények miatt már az élet kezdete is nyomor és baj. Az olvasmányunkból ez a fajta gyermeki életkezdet látszik. Istálló, majd menekvés.

Ezzel szemben az alapigében egy másfajta gyermekség kerül elő. Mégpedig valami olyan, ami nem vér szerinti. Merthogy a keresztyénségben így vagyunk Isten gyermekei. Nem vér és származás szerint.

Hanem mert az övéi vagyunk. De akármilyen módon is beszéljünk gyermekségről, gyermeki létről, abban mindig ott van a lehetőség. Hiszen még mikor gyermek valaki, már lehet, hogy látunk bizonyos képességeket és jellemvonásokat, de még nem tudjuk, hogy mi lesz abból a gyermekből. Még nem tudjuk mivel fog foglalkozni, mit fog tanulni, hol fog élni, milyen emlékezetes dolgokat fog majd elvégezni.

A gyermeki lét tehát mindig lehetőség a fejlődésre, tanulásra, elmélyülésre. Így arra is lehetőség van, hogy elmélyüljünk a hitben, annak gyakorlásában, hogy rádöbbenjünk Isten szeretetére.

Merthogy még nincs vége az tanulásnak, még nem nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Persze itt most az Istentiszteleten azért a nagy többség felnőtt, s az életében már sokat tapasztalat és látott. Mégis az életünk mindig egy felfelé nyitott lét. Azaz Isten felé nyitott lét.

Valahol talán ezt jelenti a gyermekség is. Figyelni, nyitottnak lenni. Az Istenre is.

Emellett gyermeknek lenni azt is jelenti, hogy az ember ráutalt másokra. Pl. a szülőkre. S éppen ezért nagyon fontos az a kép, amit az igeszakasz előhoz. Hiszen mindannyian Isten gyermekei vagyunk. S néha talán úgy küszködünk, dolgozunk és hajtjuk a dolgokat, hogy sikerüljenek, meg ahogyan mi akarjuk. Pedig lehet, hogy néha rá kell hagyatkozni Istenre. Mint a gyermek, hogy bízik a szülőben.

Sokat gondolkodtam azon mostanában, hogy természetesen Jézus Krisztus van a jászol közepén, s ő van a karácsonyi történet közepén is, de azért szülőnek lenni nem egyszerű, s ahhoz is fel kell nőni. S hát, ha őszinték vagyunk akkor Mária és József feladata nem egyszerű.

Jegyések, és teherbe esik Mária, s van egy ígéret, amit az angyal közöl velük. S rá kell hagyatkozniuk, bízniuk kell abban, hogy ez majd így lesz.

S én most leginkább itt fognám meg a gyermekség mivoltát. A bizalomban. S ha így nézzük, akkor már másként látjuk felnőttként is a fogalmat.

Mert a bizalmat ki kell érdemelni, fel kell építeni, dolgozni kell rajta. Talán még emlékszünk, amikor először vittek el a szüleink, vagy nagyszüleink a templomba, talán emlékszünk, mikor először kóstoltuk meg a kedvenc süteményünket, vagy ételünket. Talán emlékszünk olyan pillanatokra, amikor előtte féltünk, vagy tartottunk, vagy bizalmatlanok voltunk azzal szemben, ami új, amit nem ismerünk.

Nos bízom benne, hogy Isten számunkra nem ismeretlen. Bízom benne, hogy mi bízhatunk benne, s lehet vele valóban szülő-gyermek kapcsolatunk.

Hiszen ezért is jött el Jézus Krisztus, s ezért lett emberré az Isten. No meg azért is, hogy tisztítson. S a tisztítás itt a szakaszban nem valami külső mosakodás, hanem inkább a belsőnk, a lelki életünk, a döntéseink, a felelősségünk, hogy azok tisztuljanak, hogy azokról vegyük le azt, ami felesleges, ami gátol, ami megkötöz és fogolyként bezár.

Egy szó, mint száz drága Testvérek, gyermekként fejlődhetünk, tisztulhatunk, mélyülhetünk, családba tartozhatunk, s bízhatunk, mert közel jött hozzánk Isten Krisztusban. Ámen.

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd